

MOC MODLITBY

Moc modlitby

R.A.Torrey

Moc modlitby

R.A.Torrey

Konverzia do ePUB: www.kristus.sk

„Nemáte, pretože si neprosíte“(Jak 4:2).

Prinášam vám posolstvo Božie obsiahnuté v týchto troch krátkych slovách. A predsa je čosi také v týchto pár prostých slovách, čo premení mnohé životy, čo premení neúčinných pracovníkov na mocné nástroje Pánove.

Vyslovil som tieto tri slová pred niekoľkými rokmi na biblickej konferencii v New Yorku. O niekoľko mesiacov po konferencii som dostal list od človeka, ktorý predsedal konferencii, jedného z najznámejších služobníkov evanjelia v Amerike. Napísal mi: „Nemôžem uniknúť týmto trom slovám, ktoré ste povedali, zostávajú so mnou deň-noc. Premenili moje predstavy, moje metódy, celú moju službu.“ Tento človek je odvtedy pravdepodobne najznámejším pastorom zo všetkých evanjelických cirkví na svete. Verím, že tieto slová môžu padnúť do srdca niekoho z vás dnes, ako sa to stalo u neho a že v budúcich mesiacoch a rokoch budete môcť povedať: „Nemohol som uniknúť týmto trom slovám deň-noc. Premenili moje predstavy, moje metódy, môj život a celú moju službu Bohu.“

Tieto tri slová nájdete u Jak 4:2; sú to posledné slová tohto verša: „Nemáte, pretože si neprosíte.“

Tajomstvo slabosti kresťanov

Tieto tri slová obsahujú tajomstvo chudoby a mdloby priemerného veriaceho, priemerného služobníka a priemernej cirkvi. „Prečo“, pýtajú sa mnohí kresťania, „robím tak biedny pokrok vo svojom kresťanskom živote? Prečo mám tak málo víťazstiev nad hriechom? Prečo získavam tak málo duší pre Krista? Prečo je môj duchovný rast v pripodobňovaní sa môjmu Pánovi a Spasiteľovi Kristu Ježišovi tak pomalý?“ Nato Boh odpovedá slovami textu: „Zanedbávate modlitbu. Nemáte, pretože si neprosíte.“

„Prečo“, pýtajú sa mnohí služobníci Slova, „prináša moja služba tak málo ovocia? Prečo je tu tak málo obrátení? Prečo rastie môj zbor tak pomaly? Prečo čerpajú členovia môjho zboru tak málo pomoci z mojej služby a tak málo rastú v známosti a v kresťanskom živote?“ A Boh znovu odpovedá: „Zanedbávate modlitbu. Nemáte, pretože si neprosíte.“

„Prečo“, pýtajú sa tak služobníci Slova ako aj zbory, „kráča Cirkev Ježiša Krista tak pomaly v dnešnom svete? Prečo je tak malý pokrok proti hriechu, proti nevere, proti bludom v každej ich podobe? Prečo tak málo víťazí nad svetom, nad telom a nad diablom? Prečo priemerný člen cirkvi žije kresťanský život na tak nízkej úrovni? Prečo Pán Ježiš Kristus dostáva tak málo pocty v dnešnej cirkvi?“ A aj tu Boh odpovedá: „Zanedbávate modlitbu. Nemáte, pretože neprosíte.“

Víťazstvo prvej Cirkvi

Keď čítame túto jedinečnú, kedy napísanú históriu Cirkvi Božej, históriu Cirkvi za dní apoštolov, ako nám ju opísal Lukáš – inšpirovaný Duchom Svätým – v Skutkoch apoštolov, čo tam nachádzame? Nachádzame tu históriu stáleho víťazstva, históriu neprestajného napredovania. Čítame, napríklad takéto výroky: „Pán pridával cirkvi zachránených každý deň“ (Sk 2:47) a „Mnohí z tých, ktorí počuli slovo, uverili, a narástol počet mužov tak asi na päť tisíc“ (Sk 4:4) a „Čím ďalej, tým viacej veriacich sa pridávalo Pánovi, množstvo mužov a žien“ (Sk 5:14). Inde hovorí Lukáš: „A slovo Božie rástlo, a počet učeníkov sa množil v Jeruzaleme veľmi. I veľký zástup kňazov bol poslušný viere“ (Sk 6:7). A tak ďalej, kapitola za kapitolou, celých dvadsať osem kapitol Skutkov, a v každej z týchto kapitol, ktoré nasledujú po prvej, nachádzame ten istý tón víťazstva. Raz som čítal knihu Skutkov apoštolov, aby som zaznamenal každý víťazný tón v každej kapitole a bez výnimky vo všetkých kapitolách zaznel triumfálny výkrik víťazstva. Aká rozdielna je história tu opisovanej Cirkvi od Cirkvi Ježiša Krista dnešnej doby!

Vezmime si ako príklad tvrdenie: „Pán pridával cirkvi za chránených každý deň“. Prečo dnes, ak máme prebudenie raz za rok s päťdesiatimi alebo šesťdesiatimi novými veriacimi, vraciame sa naspäť a trávime zvyšok roka tam, kde sme boli predtým a myslíme si, že sme vykonali veľké veci? Ale v tých dňoch bolo prebudenie neprestajné a každý deň ľudia nielen prichádzali, ale „boli 'skutočne' zachránení“!

Prečo tento veľký rozdiel medzi prvotnou Cirkvou a Cirkvou Ježiša Krista dneška? Nieкто odpovie: „Pretože dnes je veľký odpor“. Ach, ale odpor bol aj v tých dňoch, a bol rozhorčenejší, rozhodnejší, neúprosnejší než ten, s ktorým sa stretávame dnes. Avšak prvotná Cirkev premáhala každý odpor, prekonávala každú prekážku, víťazila nad každým protivníkom, stále víťazná, bez porážok v Jeruzaleme i v Ríme, tvárou v tvár pohanstvu a tvrdošijnej nevere. Pýtam sa znova: „Prečo?“ Keď sa obrátite ku kapitolám, z ktorých som vybral citované verše, dostanete odpoveď.

Vytrvalá modlitba

Čítajte napríklad Sk 2:42: „A zotrvali v učení apoštolov a v spoločnom bratskom obcovaní a pri lámaní chleba a na modlitbách.“

Toto je veľmi krátky ale pôsobivý obraz prvotnej Cirkvi. Bola to Cirkev, ktorá sa modlila. Bola to Cirkev, v ktorej sa veriaci modlili, no nielen občas, príležitostne, ale všetci „zotrvali...na modlitbách.“ Všetci sa modlili, nielen nejaká vybraná skupina, ale všetci členovia Cirkvi.; a všetci sa modlili ustavične a vytrvalo. „Oddávali sa modlitbe“ je doslovný preklad gréckeho textu v Sk 6:4. Vráťme sa teraz k Sk 6:4 a dostanete zvyšok odpovede: „My budeme snažne zotrvať na modlitbe a v službe slova“ (preložené voľnejšie: „My však budeme i naďalej venovať svoj čas modlitbe a kázaniu Slova“, pozn. prekl.). Toto je obraz apoštolskej služby: bola to služba modlitby, služba „venovaná neprestajnej modlitbe“. alebo povedané slovami Sk 2:42: „Zotrvali... na modlitbách“. Cirkev, ktorá sa neprestáva modliť a služba modlitby! Ach, taká Cirkev a taká služba môže dostať všetko, čo možno dosiahnuť. Pôjde stabilne dopredu, víťaziac nad každým odporom, premáhajúc každú prekážku, víťaziac nad každým protivníkom, dnes práve tak ako za dní apoštolov.

Vzdialenie sa našich dní od modlitby

Nieto nič iného, v čom by sa dnešná cirkev a dnešná služba Slovom, alebo aby som bol presnejší, kde sme sa vy a ja viac a bolestnejšie vzdialili od čias apoštolov, ako v otázke modlitby. Nežijeme v čase modlitby. Skutočne veľké množstvo veriacich evanjelických cirkví dnes neverí ani len teoreticky v modlitbu. Mnohí z nich veria, že modlitba má takpovediac určitý blahodarný vplyv, určité požehnanie pre modliaceho sa človeka, že ho duchovne povznáša. Ale že sa vierou v modlitbu môže stať niečo, čo by sa ináč nestalo, tomu neveria, a mnohí, medzi nimi i niektorí z našich „moderných kazateľov“ to otvorene priznávajú. Som presvedčený, že je ešte veľká väčšina našich evanjelických cirkví, ktoré ešte nepoužili tento mocný nástroj, ktorý nám dal Boh do rúk. Ako som povedal, nežijeme v dobe modlitby. Žijeme v dobe zhonu a zmätku, ľudských snažení a rozhodovaní, viery človeka v seba samého a viery v schopnosť dosahovať svoje ciele, v ére ľudských organizácií a systémov, ľudských špekulácií a machinácií, ktoré však vo veciach Božích neznamenajú nijaké skutočné hodnoty.

Myslím si, že možno s určitosťou povedať, že Cirkev Kristova nebola ešte nikdy vo svojej histórii tak úplne, šikovne, kompletne a dokonale zorganizovaná, ako je teraz. Naše systémy sú skvelé, sú dokonalé, ale „žiaľ“, sú bez moci. A keď veci nejdú dobre namiesto toho, aby sme hľadali pravú príčinu nášho zlyhania, totiž, že sme v skutočnosti prestali byť závislí na Bohu a prestali sme od Neho prijímať silu, ohliadame sa, kde a ako by sme mohli vybudovať nejakú inú organizáciu alebo zaradiť nejaké nové súkolie, prevod, ktorý by sme mohli pridať do nášho aparátu. Ale máme ich už priveľa. To, čo potrebujeme, nie je nová organizácia, alebo nejaký ozubený prevod, ale živý Duch, ktorý bol zoslaný Cirkvi.

Verím, že sa diabol díva na Cirkev a smeje, keď vidí, ako sa členovia Cirkvi spoliehajú na svoje organizačné plány a programy a na svoje šikovne vymyslené systémy. „Haha“, smeje sa, „môžete mať svoje mládežnícke skupiny, svoje drahé bohoslužobné miesta, svoje drahé orgány, svojich skvelých kazateľov, ktorí vyštudovali univerzitu, svoje skvelé spevokoly, svojich nadaných sopranistov a tenoristov, svoje obdivuhodné kvartetá, svoje ohromné biblické triedy, áno, aj svoje biblické konferencie a svoje biblické ústavy a svoje špeciálne evanjelizačné tímy, môžete mať všetko, čo len chcete. Toto ma ani najmenej neznepokojuje, len keď z toho vynecháte moc Hospodina, Boha všemohúceho, ktorá sa hľadá a získava úprimnou, vytrvalou a dôverujúcou modlitbou, na ktorú Boh neodpovie Nie.“

Ale ak diabol vidí muža alebo ženu, ktorí sa modlia s opravdivou vierou, ktorí vedia ako sa modliť a keď sa skutočne modlia, ba ešte viac, keď vidí celú cirkev v modlitbe pred Bohom, trasie sa ako nikdy, lebo vie, že jeho dni sa v tejto cirkvi skončili.

Modlitba dnes má tú istú moc ako včera, ak sa muži a ženy modlia za podmienok potrebných pre víťaznú modlitbu. Boh sa nezmenil, Jeho ucho počuje s tou istou rýchlosťou opravdivú modlitbu a Jeho ruka je rovnako mocná zachrániť ako v minulosti. „Hľa, ruka Hospodinova nie je prikrátka, aby nemohla zachrániť, ani jeho ucho nie je príťažké, aby nemohlo počuť; ale vaše neprávosti sú to, ktoré vás delia stojac medzi vami a vaším Bohom, a vaše hriechy skrývajú pred vami jeho tvár, aby nepočul“ (Iz 59:1,2).

Modlitba je kľúčom, ktorý otvára všetky poklady Božej milosti a nekonečnej moci. Všetko, čo Boh je a všetko, čo Boh má, je k dispozícii veriacemu. Ale musíme použiť kľúč. Modlitba môže dostať všetko, čo Boh môže urobiť a keďže Boh môže vykonať každú vec, to isté platí o modlitbe. Nikto neobstojí proti tomu, kto sa modlí vediac, ako sa má modliť a spĺňa všetky podmienky víťaznej modlitby. Hospodin, Boh všemohúci koná z neho a skrze neho.

Modlitba napomáha našej osobnej svätosti ako nič iné, okrem štúdia Božieho Slova

Čo konkrétne môže urobiť modlitba? Hovorili sme všeobecne, venujme sa teraz tomu, čo je príznačné a špecifické. Božie Slovo odpovedá veľmi jasne na túto požiadavku.

Predovšetkým modlitba podporuje našu vnútornú zbožnosť (to jest, chudobu ducha, krotkosť, svätý žiaľ, čistotu srdca, hlad a smäd po spravodlivosti, pozn. prekl.), našu individuálnu svätosť, náš individuálny rast, aby sme sa čoraz viac podobali nášmu Pánovi a Spasiteľovi Kristu Ježišovi, a mnohé iné okrem toho, čo sa prijíma štúdiom Božieho Slova. Tieto dve veci, modlitba a štúdium Božieho Slova idú vždy spolu ruka v ruke, keďže nieto pravej modlitby bez štúdia Božieho Slova a niet pravého štúdia Božieho Slova bez modlitby.

Náš rast v podobnosť nášmu Pánovi a Spasiteľovi Kristu Ježišovi bude priamo úmerný času, ktorý venujeme a srdcu, ktoré vložíme do modlitby. Všimnite si prosím dobre, čo hovorím:: „Náš rast v podobnosť nášmu Pánovi a Spasiteľovi Kristu Ježišovi bude priamo úmerný času, ktorý venujeme a srdcu, ktoré vložíme do modlitby.“ Hovorím to takto preto, lebo sú tu mnohí, ktorí venujú mnoho času, ale tak málo svojho srdca do modlitby, takže nakoniec za celý ten dlhý čas sa modlia veľmi málo.

Na druhej strane sú tu iní, ktorí snád' nemajú toľko času na modlitbu, ale vložia

toľko svojho srdca do modlitby, že dostávajú nesmierne viac ako tí, čo sa modlia dlho. Boh sám nám to povedal u Jeremiáša Jer 29:13: „Budete ma hľadať a nájdete, keď sa po mne budete dopytovať celým svojím srdcom.“ V liste Efežanom Ef 1:3 sa hovorí, že Boh „nás požehnal každým požehnaním duchovným v ponebeských oblastiach v Kristovi.“ Totiž Ježiš Kristus svojou smrťou zmierenia a svojím vzkriesením a vystúpením na pravicu Otcovu získal pre každého veriaceho v Krista Ježiša každé možné duchovné požehnanie. Niet duchovného požehnanie, ktoré by niektorý veriaci mohol mať, a ty nie. Patrí ti teraz; Kristus ho získal svojou obeťou zmierenia a Boh ho v ňom dal. Je tu pre teba, ale je na tebe, aby si ho nárokoval, vystrel po ňom ruku a vzal si ho. Spôsob, ktorý vyvolil Boh, aby sme sa mohli domáhať požehnaní, ktoré nám vydobyl Ježiš Kristus svojou obeťou zmierenia, je modlitba. Modlitba je ruka, ktorou berieme požehnanie, ktoré nám Boh pripravil vo svojom Synovi. Čítajte si Bibliu a určite nájdete tvrdenia, že každé predstaviteľné duchovné požehnanie sa získava modlitbou. Napríklad v Ž 139,23,24 sa dozvedáme, že Boh odpovedá na modlitbu a skúma nás a poznáva naše srdcia, skúša a poznáva naše myšlienky, na svetlo vynáša hriech, ktorý je v nás a vyslobodzujú nás z neho. Aj v Ž 19,13,14 ako odpoveď na modlitbu, sme očistení od tajných poblúdení a zdržiavaní od vedomých hriechov spupnosti. Ako odpoveď na modlitbu nám Boh, podľa žalmu Ž 25:4-5, dáva znať svoju cestu, vyučuje svojim chodníkom a dáva, aby sme chodili v Jeho pravde. Ako odpoveď na modlitbu, ktorú sa učíme z modlitby Pánovej, sme chránení pred pokušením a vyslobodzovaní od zlého. (Mt 6:13). Ako odpoveď na modlitbu nám Boh dáva podľa Lk 11:13 svojho Svätého Ducha. A takto by sme mohli pokračovať celým katalógom duchovných požehnaní a zistili by sme, že každé z nich sa dostáva ako odpoveď na modlitbu. Aj sám náš Pán totiž povedal u Mt 7:11: „Ak teda vy, súc zlí, viete dávať svojim deťom dobré dary, o čo skôr dá váš Otec, ktorý je v nebesiach, dobré veci tým, ktorí ho prosia!“

Jedna z najpoučnejších a najpôsobivejších statí celej Biblie, ktorá nám ukazuje veľkú moc modlitby pri premieňaní a pripodobňovaní nás na obraz nášho Pána Ježiša, sa nachádza v 2 Kor 3:18: „No, my všetci odostretou tvárou vzhliadajúc sa v sláve Pánovej s'á v zrkadle, meníme sa na ten istý obraz, od slávy v slávu, ako od Ducha Pánovho.“ Povedané inými slovami, Pán je svetlo a vy a ja sme ako zrkadlá a keď máme s Ním obecnosť, zrkadlíme lúče Jeho mravnej slávy na svete, „od slávy v slávu“. To znamená, že zakaždým, keď máme s Pánom obecnosť, prijímame znovu niečo z Jeho slávy a odrážame ju ako v zrkadle svetu.

Určite si pamätáte príbeh Mojžišov, ako vystúpil na vrch a zostal tam s Bohom

štyridsať dní hľadiac na nevýslovnú slávu, ktorá potom žiarila z jeho tvári tak silne, že keď zostúpil z vrchu, musel si zakryvať tvár zásterou, lebo oslepovala oči Izraelitov, keď naň hľadeli.

Tak aj my, keď vystupujeme na vrch modlitby, vzdialení od sveta, sami s Bohom, dostávame lúče Jeho slávy, takže keď ideme medzi ľuďmi sveta, nie je to už tak náš obličaj (hoci verím, že niekedy aj on žiari) ako náš charakter, ktorý vyžaruje slávu, na ktorú sme hľadeli. Keď odzrkadľujeme svetu mravnú slávu Božiu „od slávy v slávu“, v každom novom obecenstve s Ním prijímame niečo z Jeho slávy, ktorú máme zrkadliť svetu. Toto, hľa, je tajomstvo premieňania na obraz Boží, že zostávame dlho s Ním! čím menej budete v obecenstve s Ním, tým menej sa Mu budete podobat'.

Jeden z najvýnimočnejších ľudí v dejinách Škótska bol John Welch, zať veľkého škótskeho reformátora Johna Knoxa. Welch je tak známy ako jeho slávny príbuzný, ale z určitého hľadiska je oveľa mimoriadnejší ako Knox. Mnoho ľudí si myslí, že sa to Knox modlil: „Daj mi Škótsko, ináč zomriem.“ Nie je to tak, bol to John Welch; on pred smrťou povedal, že zle bol využitý deň, keď ho nestrávil sedem alebo osem hodín na modlitbe „v skrytosti“ (Mt 6:6, pozn. prekl.).

Keď sa John Welch blížil k smrti, istý starý Škót, ktorý ho poznal od mladosti, o čom povedal: „John Welch bol podoba Krista.“ Prirodzene, toto je nepresné použitie reči, ale to, čo chcel starý Škót povedať, bolo, že Ježiš Kristus vtlačil svoj charakter do Johna Welcha. Kedy sa to stalo? V oných siedmich alebo ôsmich hodinách každodenného obcenstva s Ním. Nedomnievam sa, že Boh povolal niekoho z nás, aby sme trávili sedem alebo osem hodín denne v modlitbe, ale verím, že Boh povolal väčšinu z nás, ak nie všetkých, aby sme strávili viac času na modlitbe, ako sme to robili dosiaľ. Toto je jedno z veľkých tajomstiev svätosti, je to jediný svet, v ktorom môžeme byť naozaj svätí a zotrvať vo svätosti.

Pred niekoľkými rokmi sme si spievali pieseň „Nájdí si viac času byť svätý.“ Chcel by som, aby sa táto pieseň viac spievala teraz. Pre posvätenie sa je potrebný čas, nie je to vec bezprostredná, a mnoho z tohto času sa venuje modlitbe v skryte. Niektorí ľudia vyjadrujú prekvapenie, keď vidia, ako sa mnohí vyznávajúci kresťania málo podobajú svojmu Pánovi; ale keď začnem myslieť, ako málo strávi priemerný kresťan dnes na modlitbe v skryte, čo ma viac udivuje, nie je to, že sa málo podobáme Pánovi, ale že môžeme Mu byť podobní napriek tomu, že si tak málo času vyhradujeme na modlitbu v skryte.

Modlitba prináša Božiu moc do našej práce

Modlitba nielen že povzbudzuje tak ako málo čo iné naše osobné posvätenie, ale prináša aj Božiu moc do našej práce. U Izaiáša Iz 40:31 čítame: „Ale tí, ktorí očakávajú na Hospodina, nadobúdajú novej sily; vznášajú sa na perutiach ako orly; bežia a nezomdlievajú, chodia a neustávajú.“

Je výsadou každého dieťaťa Božieho mať Božiu moc vo vlastnej službe. A verš, ktorý sme práve čítali, nám hovorí, ako ju dostať, totiž „očakávaním na Hospodina“. občas možno počuť v zhromaždení – snáď teraz už nie tak často ako voľakedy – „Snažím sa slúžiť Bohu so svojimi slabými silami“ Dobre, ak sa snažíš slúžiť Bohu so svojimi slabými silami, vedz, že tvojou povinnosťou je slúžiť v Jeho víťaznej sile. Ale možno povieš: „Nemám nijaké prirodzené schopnosti.“ Potom ich získaj od Boha.

Náboženstvo Ježiša Krista je nadprirodzené náboženstvo od začiatku do konca; mali by sme teda žiť svoj život v nadprirodzenej sile, v sile Božej skrže Ježiša Krista, a vykonávať svoju službu v nadprirodzenej sile. v sile Božej poskytovanej Duchom Svätým skrze Ježiša Krista. Poviete: „Nemám prirodzený dar.“ Vtedy prijmite dar nadprirodzený. Svätý Duch je zaslúbený každému veriaceму tak, aby mohol dostať nadprirodzené dary, ktoré ho budú kvalifikovať pre konkrétnu službu, ku ktorej ho Boh povoláva. Duch Svätý teda „pôsobí...rozdeľujúc (svoje dary) osobitne každému tak, ako chce.“(1 Kor 12:11).

Si matkou alebo otcom? Túžiš mať Božiu moc pre výchovu svojich detí „v kázni a napomínaní Pánovom“? Boh ti káže to robiť a obzvlášť to prikazuje robiť otcom. Boh hovorí v Ef 6:4: „Vy, otcovia, nepopudzujete svoje deti, ale ich vychovávajte v kázni a napomínaní Pánovom.“

No, Boh nikdy nežiada od nás nemožné a ak káže našim otcom a našim matkám, aby vychovávali svoje deti v kázni a v napomínaní Pánovom, znamená to, že to je možné. Ak jedno z tvojich detí nie je spasené, prvým zodpovedným si skutočne ty. Pavol povedal žalárnikovi vo Filippách. „Uver v Pána Ježiša a budeš spasený ty aj tvoj dom.“ (Sk 16:31).

Áno, a je posvätnou úlohou každého otca a každej matky, aby ich deti boli spasené. Ale to nebudeme môcť nikdy dostať, ak sa nebudeme dlho modliť, aby nám Boh dal túto svoju silu. V mojej prvej farnosti bola jedna vynikajúca žena, Cristiana, ktorá mala sedemročného chlapca, ktorý patril medzi najstrašnejších chlapcov, aké som postretol vo svojom živote. Bol postrachom celého spoločenstva. V jednu nedeľu po zhromaždení pristúpila ku mne a mi vraví: „Poznáš...?“ (nazvala svoje dieťa menom).

„Áno“, odpovedal som, „poznám ho.“ Všetci v meste ho poznali. „Viem, že je to veľmi nepokojný chlapec“. Bol to rozhodne veľmi jemný výraz.

Vtedy táto matka s veľmi ťažkým srdcom povedala: „čo mám robiť?“

Odpovedal som: „Skúsila si sa modliť?“

„Akože!“ povedala, „Samozrejme, že sa modlím.“

„Ach“, povedal som, „to som nemyslel, ale žiadala si niekedy Boha, aby znovuzrodil tvojho chlapca, dôverujúc Mu, že to urobí?“

„Nemyslím, žeby som bola niekedy takto rozhodná.“

„Dobre teda“, povedal som, „chod' domov a modli sa s touto rozhodnosťou.“

Išla domov a modlila sa vo viere, a myslím si, že to bolo od tohto dňa a v každom prípade určite od tohto týždňa, čo sa jej chlapec začal meniť a rásť na poriadne dieťa.

Ó, matky a otcovia, je to vašou výsadou, aby všetky vaše deti boli spasené. Ale bude vás to dačo stáť. Stojí to mnoho času byť sám/sama s Bohom a modliť sa vo viere a stojí to aj obeť a žiada si to urovnať vo svojom živote pomýlené cesty; stojí to splnenie podmienok pre víťaznú modlitbu. A ak niekto z vás má deti, ktoré nie sú spasené, keď sa dnes vrátite domov, zostaňte sami s Bohom a proste Ho, aby vám ukázal, čo je vo vašom živote príčinou terajšieho stavu vašich detí. Dajte si do poriadku tieto veci a odteraz skláňajte sami svoje kolená pred Bohom v úprimnej a naliehavej prosbe za obrátenie každého zo svojich detí. Nemajte pokoja a neprestávajte, so všetkou svedomitosťou a úsilím, zotrvať na modlitbách za obrátenie svojich detí, kým nemáte istotu, že všetky vaše deti sú naozaj obrátené a znovuzrodené.

Si učiteľom v nedeľnej škole? Túžiš vidieť obrátených všetkých svojich žiakov? Toto je hlavným dôvodom, pre ktorý si učiteľom nedeľnej školy, nie len pre vyučovanie dejinám a zemepisu Biblie, nie len pre vyučovanie biblického učenia, ale pre to, aby všetci tvoji študenti boli spasení. Chceš moc zhora, ktorá by ťa uschopnila plniť si túto povinnosť? Žiadaj si ju od Boha.

Príklady zjavnej moci Božej v modlitbe

Keď sme pán Alexander a ja mávali zhromaždenia v Sydney, v Austrálii, stretnutia sa konali na radnici, ktorá malo halu s cirka päťtisíc miestami na sedenie. Ale v niektoré dni prichádzalo tak mnoho ľudí, že sme ho museli rozdeliť, aby ženy prišli dopoludnia a muži večer. V jednu nedeľu dopoludnia bola radnica mesta Sydney zaplnená ženami. Keď som požiadal prítomné, kto chce prijať Pána Ježiša osobne ako svojho Spasiteľa, odovzdať sa Mu ako svojmu Pánovi a Majstrovi, vyznajúc Ho takto pred svetom, a snažiť sa žiť od tohto okamihu tak, aby sa Mu ľúbili vo všetkom deň čo deň, po mojej ľavici sa postavil rad asi desiatky mladých, možno dvadsaťročných dievčat. Uvidiac ich stáť takto jednu vedľa druhej pomyslel som si: „To musia byť žiačky niektorej nedeľnej školy.“ Potom predstúpili pred zhromaždenie spolu s inými ženami, ktoré prišli, aby verejne vyznali, že prijímajú Ježiša Krista. Po skončení zhromaždenia prišla ku mne jedna mladá žena a s úsmevom na tvári mi povedala: „Toto je moja biblická trieda. Modlila som sa za ich obrátenie a každá z nich dnes prijala Pána Ježiša Krista.“

Keď sme konali zhromaždenia v Bristole, v Anglicku, istý známy továrnik z Exeteru, mával biblickú triedu dvadsiatich dvoch ľudí. Požiadal ich všetkých, aby prišli s ním do Bristolu počuť moju kázeň. Dvadsať jeden z nich súhlasilo. Na tomto zhromaždení dvadsiati prijali Krista. Tento človek sa modlil za obrátenie členov svojej triedy a bol ochotný priniesť každú potrebnú obeť len, aby jeho modlitby dostali odpoveď. Prebudenie by prišlo rýchlo aj do tohto mesta, keby každý učiteľ nedeľnej školy bol pripravený modliť sa takto za obrátenie každého žiaka svojich tried! Túžiš mať moc pre túto prácu? Žiadaj si ju!

Ó, bratia a sestry, keby sme strávili viac zo svojich nocí na kolenách pred Bohom, mali by sme aj viac dni moci, keď sa postavíme pred naše zhromaždenia!

Autor:

Reuben Archer Torrey (R.A.Torrey) (1856-1928) bol americký evanjelista, pastor, vzdelávateľ, spisovateľ. Konal evanjelizačné zhromaždenia po celom svete spolu so spevákom Charlie Alexandrom. Bol riaditeľom Biblického ústavu

v Chicagu (Moody Bible Institute) a dekanom Biblického ústavu v Los Angeles (Bible Institute of L.A.). Založil Cirkev otvorených dverí (Church of Open Door) v Minneapolis, potom aj v Los Angeles. Je autorom vyše 40 kníh. Jeden z otcov evanjelikalizmu. Charakteristika: „Beznádejne ortodoxný!“

C.H. Spurgeon: Gems(Drahokamy)

Obecnosť s Bohom

„Všetky moje pramene sú v tebe“ povedal Dávid(Ž 87:7). Ak máš všetky svoje pramene v Bohu, tvoje srdce bude úplne plné. Ak si prišiel k úpätiu Golgoty, tvoje srdce sa bude kúpať v láske a vďačnosti. Ak často chodieš do ústrania a tam hovoríš so svojím Bohom, tvoje srdce naplní pokojná rozhodnosť. Ak vychádzaš so svojím Majstrom na Olivový vrch a pohliadol si s Ním na bezbožný Jeruzalem a s Ním plačeš nad ním, tvoje srdce naplní láska k večným dušiam. Ak stále dostávaš svoje podnety, svoj život, celé svoje bytie z Ducha Svätého, bez ktorého nič nemôžeš robiť a ak žiješ v úzkom obecnstve s Kristom, nebudeš sa musieť báť, že tvoje srdce ochladne v láske.

človek, ktorý žije bez modlitby – ktorý žije len málo na modlitbe, – človek, ktorý číta len zriedka Božie Slovo, – človek, ktorý len zriedka vzhliada k nebesiam o občerstvenie, – bude človek, ktorého srdce bude chladné, prázdne a neplodné, ale človek, ktorý v skryte volá k svojmu Bohu, ktorý trávi mnoho času vo svätom ústraní, ktorý má záľubu v premýšľaní nad slovami Najvyššieho, ktorého duša je oddaná Kristovi, ktorý má záľubu v Jeho plnosti, raduje sa z Jeho úplnej dostatočnosti, modlí sa za Jeho druhý príchod a kochá sa v myšlienke na Jeho slávny návrat – srdce takého človeka, hovorím, musí prekypovať a aké je jeho srdce, taký bude aj jeho život. Bude to život plný, bude to život hovoriaci aj z hrobu, život, ktorý bude znieť ozvenou do budúcnosti. „Nado všetko ostríhaj svoje srdce, lebo ono je prameňom života“, pros so Svätým Duchom, aby ho udržiaval plné, ináč bude výsledok tvojho života chabý, plytký a povrchný, takže si nakoniec vôbec nemusel žiť.

Obsah

R.A.Torrey	4
Tajomstvo slabosti kresťanov	5
Víťazstvo prvej Cirkvi	6
Vytrvalá modlitba	7
Vzdialenie sa našich dní od modlitby	8
Modlitba prináša Božiu moc do našej práce	12
Príklady zjavnej moci Božej v modlitbe	14